

Erhvervene maa tage Hensyn til hinanden indbyrdes. Ind i denne Diskussion kom saa den højtærede Landbrugsminister trampende paa sin Maade, som vi alle sammen kender; han kan ikke være anderledes; naar man er skabt, som han er, kan man ikke være anderledes. Men Indtrykket af denne Trampen midt ind i en rolig Forhandling, som den højtærede Landbrugsminister repræsenterer, forstærkes jo kun ved den Aktion, som det ærede Medlem Hr. Holstein foretager, og navnlig ved, at Socialdemokraterne derefter har ladet sig bevæge til at komme ud af den Ligevægt, hvori de ellers pleje at hvile.

Der er — og det vil jeg gerne endnu fremføre — her flere Gange blevet talt om Byernes Interesser kontra Landet, Byerhvervenes Interesser kontra Landbrugs-erhvervets. Det er efter min Mening ogsaa en forkert Deling af dette Spørgsmaal. Jeg tror aldeles ikke, vi tjener hinanden i nogen Maade ved at dele hinanden i Jordklumper og Brosten. Der har været en saadan Tilbøjelighed, men vi tjener ikke os selv i nogen Henseende ved en saadan Deling. Og overfor dette Spørgsmaal er denne Deling ganske forkert. Thi hvis man ser paa Spørgsmaalet om Importreguleringen, er der eet eneste Erhverv, mod hvis Interesser denne Regulering absolut strider, og det er ikke Landbruget, men det er Handelen. Det er Byerhvervet Handelsstanden, mod hvis Interesser al Importregulering direkte strider. Naar Handelsstanden ikke desto mindre ikke har rejst Indsigelse derimod, er det, fordi der i Handelsstanden har været en Følelse af, at dette Spørgsmaal om at tilvejebringe økonomisk gunstigere Forhold her i Landet, bedre Arbejdsforhold, er et Spørgsmaal for os alle sammen. For mange i Byerne vil der ingen Interesse være for Importregulering, hvis de kun ser paa deres egne Interesser. Alle, som er knyttet til liberale Erhverv, ja, mange, som er knyttet til Industrien, vil slet ikke have nogen personlig Interesse i Importregulering, de vil kun have en saadan Interesse, for saa vidt som de forstaa, at det er det hele Samfunds Interesse, der er engageret i, at vi klarer disse Spørgsmaal. Men akkurat samme Interesse vil kunne vindes paa Landet, som dog ikke er befolket alene med Agerdykere, men ogsaa med Udøvere af mange andre Erhverv. Først maa man besvare det Spørgsmaal, om denne Importregulering vil komme til at skade eller ødelægge vort eget Erhvervsliv helt eller delvis. Ingen har

kunnet eller overhovedet villet modsige, at hvis en Importregulering kommer til at true vort store Eksporterhverv eller et andet Erhverv paa en saadan Maade, at den Skade, vi led derved, var meget større end det, vi kunde vinde gennem Importreguleringen, kunde en saadan ikke gennemføres. Men dernæst gælder det ogsaa om at skabe Forstaaelse af, at de Foranstaltninger, som Krisen kræver, selv om de ikke direkte er i de vedkommende Erhvervs eller de vedkommende erhvervsdrivendes Interesse, dog indirekte kan være det, fordi de er i det hele Samfunds Interesse, fordi hele vort Samfund under den fortsat stigende Arbejdsløshed, den fortsat stigende Erhvervsløshed, den fortsat stigende Formuutilintetgørelse og Indtægtsnedgang her i Landet kræver en samlet Samfundspolitik paa det økonomiske Omraade. Alt dette kræver en Forhandling om Ministeriets Handelspolitik, men ikke om en politisk Dagsorden, og derfor tror jeg, at den slet ikke har været til nogen som helst Nytte, og at det for saa vidt er ønskeligt, at vi snart kommer til Afstemning om dette Spørgsmaal.

Fraenkel: I det ærede Medlem Hr. Holsteins Henvendelse til mig sagde han, at jeg havde lagt ind i hans Dagsorden, at den var Udtryk for en rent akademisk Opfattelse. Jeg har slet ikke udtalt mig om Indholdet af det ærede Medlems Dagsorden, men ønsker det ærede Medlem at vide min Opfattelse af Indholdet af denne Dagsorden, saa er der ingen Grund til at forholde ham den. Min Mening om den er, at den ganske simpelt er stillet for at stikke en Kæp i Hjulet for Folkepartiet, og om ikke andet vil det være tilstrækkeligt til at bevirke, at jeg stemmer imod den. Saa mener det ærede Medlem med Hensyn til det konservative Folkepartis Stilling overfor Statsministerens Udtalelser, at disse levner os en ganske lille bitte Glems eller Knage, eller hvad det nu var, det ærede Medlem sagde, paa hvilken vi kan faa Fodfæste, og den benytter vi alt-saa. Ja, jeg ser nu ikke helt saa trøstløst paa disse Udtalelser som det ærede Medlem, uagtet jeg allerede har erkendt, at klare finder jeg dem ikke. Men naar jeg sætter større Haab til disse Udtalelser end det ærede Medlem, ligger det i, at Statsministeren tidligere under Finanslovedebatten har udtalt sig paa en saadan Maade, at jeg maa forstaa, at han i alt Fald er meget langt fjernet fra det rene,